

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ecclesiasticae Historiae, Et Dicta, Inprimis Memorabilia,
Christi, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Doctorum,
& hostium veteris Ecclesie: singulari iudicio, & pio studio,
ex Eusebio Cæsariensi ...**

Eusebius <Caesariensis>

Haer. Chr. Egen., 1571

VD16 E 4284

115. Oratio Ambrosii Ad Theodosium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69335](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69335)

*Theſſalica Elæo fuit vrbs certamine clara,
 Fortibus & doctis inclyta facta viris.
 Hac vbi Circenſes ludi celebrantur in vrbe,
 Plebs agitur dira ſeditone furens.
 Præfectum occidit plebs quo furioſa tumultu,
 Atq; alios claros ſtemmate & arte viros,
 Cæde Theodoſius tali commotus ad iram,
 Non retinet mentis frena regenda ſua.
 Sed mittit turmas flagranti percitus ira,
 Quæ iugulant ſeptem millia in vrbe virum.
 Hanc poſtquam ſtragem perceperat aure cruentã
 Ambroſius, toto pectore condoluit.
 Atq; Theodoſium ſacra depellit ab æde,
 Quod fuerit tantæ cædis in vrbe reus.
 Talibus affatur præſul pietate verendus
 Cæſarem, vbi templi tecta ſacrata petit:*

115. ORATIO AMBROSII AD
Theodoſium.

NËſcis Imperator, perpetratæ à te cædis
 quanta ſit magnitudo? neq; poſt pau-
 ſam tanti furoris, mens tua mole præ-
 ſumptionis agnoſcit? ſed fortè recognitio-
 nem peccati prohibet poteſtas imperij. Decet
 tamen, vt vincat ratio poteſtatem. Scienda
 quippe natura eſt eiusq; mortalitas atq; reſo-
 lutio, & puluis progenitorum, ex quo facti, &
 in quem redigendi ſumus, & non flore pur-
 pureo

pureo confidentem infirmitates operati corporis ignorare. Coæqualium hominum princeps es, ô Imperator, & conseruorum. Vnus enim est omnium dominus, rex omnium & creator Quibus igitur oculis aspicias cõmunis Domini templum? quibus calcabis pedibus sanctum illius pauimentũ? quomodo manus extends, de quibus adhuc sanguis stillat iniustus? quomodo huiusmodi manibus suscipies sanctum Domini CORPVS? qua temeritate ore tuo poculum SANGVINIS preciosi percipies? quando furore verborum tuorum tantus iniustè est sanguis effusus. Recede igitur, recede, nec altero peccato priora crimina augere contendas, suscipe vinculum, quo te omnium dominus nunc ligat, est enim medicina maxima sanitatis.

*Siste gradum Caesar, sancti ne limina templi
 Ingreditor, cædis conscius innocue.
 Nescis patrate grauitas quæ cadis in vrbe,
 Aeterni & moles quanta sit ira Dei? (gna,
 Nondum etiam agnoscis, Caesar, tua crimina ma-
 Quamq̃, tuus fuerit grandis, inique, furor.
 Imperij forsan prohibet te magna potestas,
 Ne tua cognoscas horrida facta satis.
 Sed tua vincatur, Caesar, ratione potestas,
 Ne tibi quæ libeat cuncta licere putes.
 Pastor es, ô populi, non sæua mente tyrannus,
 Ergo tui quæras commoda sola gregis.*

Atq̃

Atq; hominum fragilis quàm sit natura memento,
 Quodq; leuis cuncti puluis & umbra sumus.
 Massa sumus geniti patrum de puluere cuncti, 31
 Pulueris in massam mox soluenda putrem. 31
 Purpureo etatis ne fidas flore caduca,
 Mortifera in nostro corpore multa latent.
 Et si igitur Caesar flores etate virenti,
 Quodq; facis sceleris, nemo vetare potest:
 Tu tamen & certo morieris tempore Caesar,
 Tardius aut citius mors truculenta venit.
 Est ratio in vita cuius quæ fecerit omni,
 Reddenda est iusto post sua fata Deo.
 Ergo tibi cadis tanta quoq; pœna luenda est,
 Cùm veniet iudex ad sua regna Deus.
 Conseruis tecum sortis dominaris in orbe
 Eiusdem fragilis morbiferæq; tuis.
 Cunctorum est vnus Dominus, rex atq; creator,
 Cuius nos serui turba misella sumus.
 Hæc quibus aspicias oculis sacra limina templi?
 Hic magni sedes est veneranda Dei.
 Aut quibus hæc pedibus templi pauimenta sacrati
 Calcabis? reprobum est hæc subijisse nefas.
 Ad Dominum poteris qua tollere fronte cruentas,
 Iniusta stillant quæ tibi cade, manus?
 Quomodo tu sanctum sumes his corpus Iesu,
 Pocula quo Christi sanguinis ore bibes?
 Crudeli cuius mandato est fusus in vrbe
 Thessalica, & sanguis fluxit ab ense pius.

Cede procul, sancto, procul hinc à limine cede,
 Crimine ne cumules crimina multa nouo.
 Atq; ligat Dominus quo te modò, suscipe vinculum,
 Quod resipiscenti dulce leuamen erit.
 Hac vbi dixisset magna grauitate verendus
 Ambrosius, cessit Caesar ab ade volens.
 Et dolet admissio de crimine mensibus octo,
 Conuersa mentis plurima signa gerens.
 Post celebrat natum quo festo Ecclesia Christum,
 Tempa suo mundus crimine Caesar adit.
 Fixit & hinc prudens legem, qua iudicis iram
 Temperet, hunc causam noscere ritè monet.
 Ne quis damnatus morte afficiatur acerba,
 Triginta elapsi sint nisi deinde dies.
 Carcere sed vinctos dum desinat ira teneri,
 Legibus vt fiat cognita causa iubet.
 Consilio Ambrosij lex est iussuq; verendi,
 Imperij his verbis sancta notata libris.

VERBA LEGIS.

SI vindicari in aliquos seuerius contra no-
 stram consuetudinem pro causæ intuitu
 iusserimus, nolumus statim eos aut subi-
 re pœnam, aut excipere sententiam, sed per
 dies triginta, super statu eorum, fors & fortu-
 na suspensa sit. Reos fanè accipiat vinctatq;
 custodia, & excubijs solertibus vigilanter
 obseruet.

116. DE